

de, jeg vil ikke sige morede sig, men de hånedes os i nogen grad for, at vi altid havde lukkede møder. De havde nemlig altid møder med offentlig adgang, så pressen kender det. I det hele taget kendte deres parlament sådan set slet ikke det dér med mange lukkede møder. De havde en gang imellem, en sjælden gang, et lukket møde, men ellers var alle udvalgsmøder åbne.

Og det er jo i virkeligheden det karakteristiske, hvis vi kigger os rundt i mange lande, så var meget at lære i udlandet, også omkring det her. Det bare være sagt som indledning.

Det andet, der har været inde i billedet, har været Europa-Parlamentets rolle i retning af at mindske det demokratiske underskud.

Når jeg har formuleret forespørgslen som jeg har gjort, så er det jo for netop ikke at få den store og principielle diskussion om Europa-Parlamentet. Den dukkede op her, men det afspejles jo sådan set, hvor lidt aktuel den er, også i indlæggene her. Europa-Parlamentet har ikke selv ønsket initiativret, i hvert fald ikke i denne omgang. Og de partier, der måtte ønske det, er jo i hvert fald i den passiviserede situation, at Europa-Parlamentet faktisk selv har sagt, at det ønsker det ikke. Og dermed mener jeg egentlig ikke, der er så meget at hente i den der diskussion.

Det sidste overordnede problem har været knyttet til en diskussion om, om vi har et demokratisk underskud i konventionerne og dermed i søjle 3-området.

Jamen det vil da være tosset at benægte – og det siger jeg så også til Enhedslistens ordfører. Det vil da være tosset at benægte, at der er et demokratisk underskud, når man skal samarbejde i konventioner, for det er der jo. Det er jo objektivt konstaterbart, at dér kan man ikke følge det særlig godt; det er embedsmænd og regeringer, der kører konventioner.

Og det kan vi jo heller ikke være tjent med, specielt ikke vi, der går ind for, at en række af samarbejdsområderne i søjle 3 fortsat skal være i konventionerne. Vi er da endnu mere optaget af, hvordan vi dækker det demokratiske underskud, og det er jo her samarbejdet mellem nationale parlamenter, udbygning af COSAC, de tanker, der er fra fransk side, der skal arbejdes videre med fra dansk side.

Jeg tror ikke helt på, at beskrivelsen af, at når man kommer uden for landets grænser, så indtræder der en helt anden situation, når man diskuterer demokratisk underskud. Det er klart, at

det er sværere at løse det demokratiske underskud, når vi snakker om noget, der går uden for landets grænser og bliver internationalt.

Men det er jo også her, den diskussion, vi har her i dag, er interessant, fordi EU skal løse de problemer på en ny måde. En af de ting, den dagsorden, vi vedtager om lidt, understreger, er jo, at de nationale parlamenter og samarbejdet mellem de nationale parlamenter er et nyt spor, som vi skal arbejde videre på.

Det mener jeg selv er helt afgørende, og jeg er enig med udenrigsministeren, når han siger, at EU er en ganske særlig art, og at man ikke kan slå op i nogen som helst lærebog. Jeg håber ikke, man kan slå op i nogen lærebog og få den beskrevet. Men det skal man jo gøre til et plus, at det kan man rent faktisk ikke, og derfor er det, vi skal arbejde med i de kommende år, det med styrkelsen af de nationale parlamenter.

Her må jeg så sige, at for mig personligt har det været en tilfredsstillende, at en diskussion om at arbejde med de nationale parlamenter i forhold til EU's beslutningsproces og samarbejdet mellem COSAC og andre modeller fra at være noget, som blev udtænkt i sådan et røgfylt lokale i en SF-forsamling, i dag er blevet noget, man rent faktisk diskuterer i hele EU og altså også positivt går ind for fra et massivt flertal i det danske Folketing.

Jeg vil kun sige tak til ordførerne, og har kommenteret nogle af dem, men har en sidste kommentar til hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl.

Først til hr. Keld Albrechtsen: Som det er fremgået af vores tidligere ordveksling, så undrer det mig, at Enhedslisten ikke kan stemme for, men jeg er glad for, at Enhedslisten undlader at stemme.

SF's position i forhold til regeringskonferencen og i forhold til, hvad vi i øvrigt har meldt, er fuldstændig uændret. Vi er bare glade for, at vi på de områder, der hedder offentlighed, åbenhed og større indflydelse til de nationale parlamenter, er kommet et skridt videre i dag, og at vi dermed også har givet det som et af de højest prioriterede områder for de næste tre måneders forhandlinger.

I øvrigt er alt uændret. SF tager stilling, når forhandlingerne er afsluttet, og jeg burde egentlig ikke have behov for at gentage det her, men nu er det gjort.

Dermed har jeg også afvist hr. Kristian Thulesen Dahls teori om, at SF har foreslået en dagsorden for at komme ind i varmen. Nej, hr. Thu-